

Klimatická pravda už vypadá jako totální lež, ale dál vládnou ideologové bez znalostí fyziky

radiouniversum.cz/janecek-pavel-2d-klimaticka-pravda-uz-vypada-jako-totalni-lez-ale-dal-vladnou-ideologove-bez-znalosti-fyziky/

Pavel Janeček Díl 2/3

Text 11.2.2024 27 min Přehrát

#Peníze #Politika #Společnost

V našem úvodním rozhovoru jsme s energetikem Pavlem Janečkem probírali, proč se ČEZ chová, jak se chová. Proč? No, protože může, opírá se o platný zákon. Ale to neznamená, že naše současná vláda nemá nástroje, jak cenu snížit a ulevit tak průmyslu i občanům. Je to alibismus, když tvrdí, že nemá možnosti? Pavel Janeček k tomu řekl: „Proč nevyřešíme tu primární záležitost? Proč přes lipskou burzu neprodáváme jen své přebytky...?“ Těch postupů by bylo jistě více, jen by k tomu musela mít vláda odvahu, a také si stanovit jako prioritu zájem občana České republiky, a nikoli energetické lobby. Elegantní řešení, které by se dalo udělat bezmála ze dne na den, navrhl Pavel Janeček takto: „Proč by tady nemohl vzniknout národní obchodník, který by nakupoval přímo od výrobce elektrické energie, od ČEZu?“ A tak jsme svědky, a hlavně součástí toho, že než by vláda řešila příčinu, raději rozdává dotace, které navíc často po několika měsících zruší. Takto vypadá systémová podpora průmyslu a občanů?

Martina: Ještě jednou se vrátím ke tvé poznámce, že se divíš, že s tím vláda něco neudělala. Tak mi tedy řekni, v koncových cenách energií, jakou v toto chvíli roli hraje vláda?

Pavel Janeček: Žádnou. V koncové ceně komodity nehraje žádnou, ale v regulované složce zásadní, sto procent.

Martina: A proč tedy nereguluje takovým způsobem, aby český průmysl a české podniky nescházely na úbytě?

Pavel Janeček: Komu to vyhovuje? Qui bono? Podívejme se, co znamená distribuční poplatek, z čeho se skládá. To jsou základní atributy, a jsou tam drobné věci, jako poplatek za jistič, příspěvek na OTE, a pak poplatek za distribuci – ten je neoddiskutovatelný, protože někdo musí udržovat trubky. A pak je tam systémová služba, to znamená ten stand by, studená složka, to znamená, že v podstatě platíme někomu – to jsem tady zmiňoval někdy v únoru – že čisté zdroje nejsou tak úplně čisté zdroje, to znamená, že musíme platit za systémovou službu, která zálohuje – někdo říká občasné zdroje – protože někdy svítí, někdy fouká – takže musíme mít k dispozici pohotovostní výkon, který potom umožní okamžitě nahradit občasné obnovitelné zdroje – a toto je značná částka. A pak je to příspěvek na obnovitelné zdroje jako takové, protože jsou vysoce neekonomické.

Já jsem, Martino, viděl o tom studii. Je to přeci legrační. Teď nedávno jsem slyšel, že na Twitteru bylo dokonce napsáno, že abychom měli levnou energii, tak si ji musíme především vyrobit. Oficiální Twitter ministerstva průmyslu a obchodu. Martino, to je přeci oxymóron. My tady elektrickou energii nevyrábíme? Tam to bylo samozřejmě myšleno na přimontování a připojování fotovoltaik a větrných elektráren. Ale fotovoltaiky z 8,5 tisíce hodin, co má rok, tak fungují 1 500. No toto je opravdu efektivita úplně neuvěřitelná.

Vždyť se podívejme, jaké procento z energetického mixu v podstatě má potom využitelnost ona obnovitelná složka. Je to nějakých 2,5 procenta, což je prostě marginálie, a přitom stojí téměř nejvíc. Takže stát má na tuto regulovanou složku obrovský vliv, a ta sestává z těchto jednotlivých položek, já je vyjmenuji ještě jednou: Příspěvek na obnovitelné zdroje a systémová služba, ty jsou nejvyšší, potom přeprava, příplatek na OTE, a na různé další, jističe, a podobně. Ale proč stát třeba neudělá to, že donutí podle zákona o cenách regulované subjekty, aby si energii na zajištění těchto systémových služeb nekoupily mimo trh? Proč to v podstatě nejsou náklady, plus přiměřený zisk? To není žádné obchodování. A ani toto stát nezařídí.

Vláda věděla o velkém zvýšení cen regulované části elektřiny, kterou ERÚ vyhlásil v říjnu, už od května. Proč s tím nic neudělala? Asi byla motivována energetickými koncerny.

Martina: Jak si odpovídáš?

Pavel Janeček: Nevím. Pan Síkela přece v říjnu řekl, že se diví hysterické reakci, když se oznámilo navýšení regulovaných cen, a že on to věděl od května. Tak proč to od května neřešili? Proč něco neudělali? Možná to neuměli spočítat, nebo to nechtěli spočítat. Já nevím. Prostě proč ale neudělali takovouhle změnu? Nebo něco podobného, o čem jsme se bavili, když jsem říkal, že burza funguje skvěle, když má dostatek, nebo přebytek elektrické energie, nebo plynu. To pak burza funguje, protože tam je konkurence. V létě, když je něčeho málo, tak přestává fungovat. To samé je u regulované složky. Pokud byly ceny nízké, a byly odvozované od těchto nízkých cen – myslím tím regulovanou část – tak to fungovalo, a stát v podstatě nebyl nucen tyto změny dělat. Ale pokud stát vidí, že cena je extrémně vysoká – a jestli je trojnásobná cena elektřiny, tak to je extrémní nárůst, to není legrace, to má v průmyslu zásadní vliv – tak proč stát neměnil regulovanou složku, na kterou dosáhne?

Já jsem navrhoval, ať z kalkulací vyndá systémovou službu, a ať regulovaným službám, regulovaným subjektům řekne: „Kupte si elektrickou energii a použijte vzorec podle zákona o cenách.“ A příspěvek na obnovitelné zdroje úplně vyndat ze státního rozpočtu. Protože to, co se tady děje, Martino, promiň, mně úplně nevadí – ale co bych říkal, vadí, ale není to úplně primární problém pro populaci, ale je to problém pro firmy. A pokud nebudou fungovat firmy, tak v tom momentě máme multipolární problém. Proto mi to hrozně vadí.

Martina: V této obavě tě podpořil stav z letošního roku, kdy činnost ukončilo od roku 93 rekordní množství živnostníků, na 280 000, a je to samozřejmě hodně restaurací, jsou v tom různé sklárny – ale pozor, hodně to zasáhlo fyzické osoby. Zemědělství, tam skončilo 2 836 subjektů, a zemědělství nám může chybět.

Pavel Janeček: Bude chybět.

Martina: A další jsou zednictví, zámečnictví, nástrojářství, tudíž všechny věci, které jsou naprosto klíčové pro rozvoj společnosti, a nedají se takzvaně okecat. Takže v tomto tě to podpořilo. A já teď navážu na to, co jsi řekl o tom, jaké kroky podle tebe vláda mohla a měla udělat. Myslíš, že odpovědí na to, proč je neudělala, je – protože korporátní kapitalismus? Protože v tu chvíli si prostě vláda lehla na zádička, aniž by se prala, ukázala břicho a řekla...

Pavel Janeček: Chtěl bych to vidět, pokud by se to stalo. Ale já přesně nerozumím. Toto nevím. Já nechci vidět ministryni na zádech, ani ministra.

Martina: Nechci být adresná.

Pavel Janeček: Já nevím, já jsem obecně mluvil o pozici, nikoliv o fyzické osobě. Martino, ale já tohle nevím. Nevím, proč to vláda neudělala, ale mohl bych si představit, že byla nějakým způsobem motivována energetickými koncerny.

Martina: Jak může vypadat taková motivace?

Pavel Janeček: Ježíšmarjá, tak lobbying probíhá samozřejmě vyjednáváním. Zákon je takový. Energetické koncerny jsou řízeny lidmi, je tam vedení, které má zájem, a musí mít ze zákona zájem maximalizovat zisk, a musí spravovat s péčí řádného hospodáře. A součástí toho je samozřejmě pokus, snaha o vyjednání nejlepších možných podmínek. To není nic nelegálního, prostě tak to je nastavené. A pak je vláda, která by měla mít dostatek zodpovědnosti a dostatek vize, co se stane, když vyhoví energetickým společnostem. To je celé. Takhle nějak to vypadá.

Podle Pekarové Adamové musíme snížit energetickou náročnost průmyslu. Třicet let lákáme investory na energeticky náročnou výrobu, a teď říkáme opak? Co budou dělat smaltovny, lakovny, slévárny, a podobně?

Martina: Proto jsi na začátku roku řekl, že vláda svou nečinností v oblasti dostupnosti energií páchá atentát na český průmysl?

Pavel Janeček: Samozřejmě. Já to vidím, když s těmi firmami hovořím. Podívejte se na to, jak je možné, že v České republice je cena elektrické energie stejná, nebo vyšší než v Německu. Tak ježíšmarjá, jak jsme naletěli. To je prostě úplně úsměvná věc. Jaká je kupní síla na území České republiky, jaká je kupní síla na území Německa? Jak výkonné jsou tyto společnosti, jak jsou zainvestované na území České republiky: Já jsem od paní Pekarové Adamové slyšel, že musíme snížit energetickou náročnost našeho průmyslu. Co to proboha je? Tady 30 let lákáme investory, a ti nám sem umístili energeticky náročnou výrobu, protože to je v podstatě malomaržová výroba. A teď budeme říkat: „My už pro vás, milí Němci, nebudeme vyrábět, protože je to energetiky náročné?“ Vždyť všechny smaltovny, lakovny, slévárny a podobně, to je klíčové, to je páteř průmyslu. A my řekneme, že to nebudeme dělat? Tak, kdo to bude dělat?

Shodou okolností David Marek z Deloitte řekl, že nemá možná cenu udržovat tyto molochy, jako je Liberty, a podobně. A z čeho tedy budeme vyrábět obranné prostředky pro všechna ta nebezpečí, která jdou ze všech světových stran? Já chápu, že jsou vzdělaní pánové, jako salónní ekonomové z VŠE ale můžou nevnímat, že existuje taky fyzika, že výroba železa je fyzikální proces, že tváření železa neuděláte bez tepelného zpracování? Proč prostě proboha někdo, třeba z ministerstva průmyslu, neřekne – třeba jinými slovy – že se to nedá okecat? To prostě nejde.

Martina: Říkám si, jestli to nevidíme moc černě, protože premiér pořád dokola opakuje, že to nejhorší už máme za sebou.

Pavel Janeček: Tak když to říká pan premiér, tak kdo jsem já, abych zpochybňoval jeho slova? Já prostě se domnívám, že bohužel pan premiér nemá dobré poradce.

Martina: Dají se ty chyby napravit? To, kam jsme už dospěli, protože firmy skončily, spousta firem odchází do Asie, a podobně – to je velký problém i Německa.

Pavel Janeček: Ano, Německa. A to jenom ty firmy, které na to mají. To je mazec.

Martina: Ty naše zvedají židle a odcházejí.

Pavel Janeček: Podívej, Martino, útlum průmyslové výroby je vidět už v tom – jmenuje se to tržby průmyslové produkce za rok 24, a ta je mínus 2,7 procent. To nevypadá na první pohled vůbec špatně. Ale, Martino, každý ekonom, který se jenom přiblížil k výrobě, ví, že tržby v průmyslové produkci nejsou klíčové. Důležité je, aby se tento parametr srovnal s kusem, s kusy. Vyrábíš plynová topidla, a meziročně máš 30 procent inflaci, tak navýšíš o 29 procent, protože klient ti to zaplatí, a máš v podstatě propad jenom jedno procento. Ale v momentě, kdy se stane to, že navýšíš, a prodáš místo padesáti kusů jenom deset, a tržba se ti sníží jenom nepatrně, tak to neznamená, že jsi v pořádku. Prostě fixní náklady ti pořád zůstávají, a v podstatě jsi strašně nevykonná a neekonomická. S tím se dá do jisté míry pracovat, ale ne dlouhodobě.

Nevím, jestli to říkám dostatečně zřetelně, ale v podstatě tady máme třicetiprocentní inflaci – to je potřeba, aby zaznělo – a propad je 2,7 procenta. Ale co to znamená v kusech? Jak to je s automobily? Víme, že se v české automobilce Škoda v roce 2018, 19, vyrábělo 1 300 000 aut, a že v loňském roce jich neudělali ani 800 000. A přitom to byl nárůst 16 procent. To, Martino, není přeci úplně v pořádku. Proč se na to nikdo nepodívá přes toto?

Martina: Jenomže plámem Evropy je ukončit výrobu spalovacích motorů do roku 2035.

Pavel Janeček: Hurá.

Podle New York Times klimatická pravda vypadá jako totální lež

Martina: A tím snížíme o dvě procenta emise.

Pavel Janeček: Kde? V Evropě? Nebo na světě?

Martina: Světové. Přičemž Čína...

Pavel Janeček: Jaké emise? CO2?

Martina: Já ti říkám jenom to, co se můžu dočíst v našem tisku.

Pavel Janeček: Samozřejmě, já to taky čtu, nejen v našem tisku, ale i v jiném, kde to bylo řečeno, a čtu aj v tlači. Ale v každém případě tady probíhají články, které jsou povšechně ze Spojených států amerických, a tam vyběhl článek, který říká, že John Kerry, který je velkým podporovatelem těchto zelených transformací – nevím, co to všechno znamená – má problém, protože ta klimatická pravda vypadá jako totální lež. Nejsem schopen si přesně vzpomenout, jak se ten článek jmenoval, ale je to na New York Times.

Martino, situace je taková, že CO2 je v ovzduší 0,04 procenta, a člověk snad má vliv ze 3 procent. Ale i kdyby měl z 10 procent, tak matematika je $0,03 \times 0,003$, tak si myslím, že jsme schopni ovlivnit nic. A největším emisním plynem, který nám ohřívá planetu, je vodní pára. Takže to je jasná věc – já to vždycky říkám – o co nám jde? Jde nám o člověka? Nebo o přežití polárního medvěda?

Martina: Já bych to možná úplně takto nestavěla, protože...

Pavel Janeček: Protože oteplování jako takové za posledních několik desítek let bezpochyby nějaké je, ale klima se měnilo vždycky, a počasí je úplně nepředpověditelné záležitost, a vědce, které navážeš na různé dotace a podobně, si koupíš levněji, než psa.

Martina: Možná proto bych to takto nestavěla. Protože já sama nevím, jestli tomu medvědovi jde o život. Ale...

Pavel Janeček: V tomto smyslu souhlasím, protože si myslím, že nejde. Já jsem to trochu vzal tak, že když jsem slyšel Glasgow 2004, nebo kolikátý to byl rok, tak to mi přišlo úplně neuvěřitelné. A výsledkem Glasgow je, že Škodovka vyráběla, nebo na území Evropy se vyrábělo, 17 miliónů aut se spalovacím motorem, a za loňský rok 12.

Martina: Máš na mysli tu konferenci?

Pavel Janeček: Ano, jasně.

Martina: Ano. Já vím, že ty nemáš rád termín Green Deal, protože říkáš, že to žádná zelená politika není. Co to tedy je?

Pavel Janeček: To je ideologie. To je popření zdravého rozumu.

Martina: Dobře, zdravý rozum můžeme přeprat. Ale je to opravdu regulární popření fyzikálních zákonů?

Pavel Janeček: V mnoha aspektech ano. O tom není vůbec sporu. Já jsem to tady zmiňoval, že železo tváříme, a potřebujeme. Dneska tady máme možná blbý příklad, ale máme tady obrovský konflikt na území Ukrajiny – a možná jsi taky viděla statistiky, kolik Rus vyrábí dělostřeleckých granátů – v tom se vůbec nevyznám, od toho se držím dál, jsem pacifista do morku duše a kostí – a kolik vyrábí Evropa a kolik dělostřeleckých granátů vyrábí Amerika. Ale z čeho je v Evropě mají vyrábět, když je tady ESG, které bankám, jako převodnímu mechanismu pro rozvoj průmyslu, ukládá: „Nesmíte jaksí financovat výrobu zbraní.“ Těžká věc. Tak tomu úplně nerozumím. A to je důsledek Green Dealu – Environmental, Social, Governance. Prostě to jsou nesmyslné věci.

Nějaká paní na vernisáži vyprávěla, že hlavním tématem bylo ozelenění planety. Teď jsem četl, že nějaký vrcholný manažer ČEZu napsal na Twitteru, nebo na sociálních sítích: „Bez kompromisu. Průmysl po nás chce dekarbonizaci.“ Já tedy nevím, já s průmyslem mluvím na denní bázi, a o nikom takovém jsem neslyšel. Samozřejmě, průmyslníci ze skleněných paláců, možná ESG manažeři, a podobně, nebo manažeři pro inkluzi, nebo genderovou vyrovnanost – ti možná chtějí dekarbonizaci. Ale to jsou přesně ti, kteří nevědí, že tržby průmyslové výroby jsou něco jiného než výkonnost průmyslu jako takového. Snažil jsem se vysvětlit, že výsledky jsou vždycky o kusové výrobě přepočtené prodejní cenou. A pokud klesá počet vyrobených kusů, tak to tržby nezachrání.

ČR se zavázala, že rychle vybuduje 10 GW výkonu obnovitelných zdrojů, což je za 200 miliard. K tomu 500 miliard na rozvodné sítě a zálohování obnovitelných zdrojů. Tedy 700 miliard.

Martina: Jakou roli ve zdražování energií hrají takzvané obnovitelné zdroje?

Pavel Janeček: Zásadní. Česká republika se zavázala, že do roku 2030 – možná, promiň, nevím přesně, v nejkratším množném termínu – vybuduje 10 GW instalovaného výkonu v obnovitelných zdrojích. Jeden GW – zase, nemám před sebou onu kalkulaci – myslím, že jeden stojí 20 miliónů korun, tak to znamená, že 10 GW je 200 miliard v obnovitelných zdrojích. Tyto obnovitelné zdroje taky musí být nějakým způsobem připojeny, a to jsou gigantické nároky na distribuční síť, v podstatě v podobné ceně. To znamená, jestli máte instalovaných 10 GW v obnovitelných zdrojích za 200 miliard, tak dalších 200 miliard musíte dát do rozvodné sítě, a dalších 300 miliard do takzvaného zálohování těchto obnovitelných zdrojů.

Snažil jsem se vysvětlit, že obnovitelné zdroje jsou – někteří říkají občasně obnovitelné zdroje, jsou to, že vyrábíte z uhlí v podstatě 24 hodin denně, ale z fotovoltaiky třeba 6 hodin denně, takže k ní musíte mít zálohu – a to je dalších 300 miliard. To znamená, 10 GW instalovaného výkonu znamená třeba 700 miliard korun v investičních nákladech. A to musí někdo zaplatit.

Martina: To se nám tím, co jsi popsal, mezitím ta čistá energie trošku ušpinila.

Pavel Janeček: Samozřejmě, protože toto zálohování probíhá vždycky nějakým zdrojem, který je emisní, ať už se jedná o plynové, nebo uhelné elektrárny. To je vůbec samostatná story. Prostě zálohování uhelnými elektrárnami v České republice není možné, protože jsme si nevyjednali výjimku tak, jako Německo a Polsko. To znamená, že třeba v roce 26, 27 budeme nuceni kvůli cenám povolenek, a kvůli této nevyjednané výjimce, zastavit uhelné elektrárny jako zálohování pro obnovitelné zdroje. Tuto systémovou službu prostě nemůžeme poskytovat uhelnými elektrárnami.

Martina: Prosím tě, proč jsme si nevyjednali výjimku, když jsme na tom s uhlím tak, jak na tom jsme?

Pavel Janeček: Opominutí? Já nevím. Prostě jsme si ji nevyjednali. Polsko si ji vyjednalo, i Německo.

Martina: Kdo ji nevyjednal?

Pavel Janeček: Vláda, samozřejmě.

Martina: Tahle současná?

Pavel Janeček: Ne, to ne. Předchozí vlády. To není všechno chyba současné vlády, to je dlouhodobý problém podceňování, a naopak přeceňování energetiky jako takové.

Martina: To znamená, že energetika a její zájmy byly na chvostu už dávno před tím?

Pavel Janeček: Samozřejmě. My jsme si tady vytvořili přes Německo absolutní závislost na ruském plnu.

Německo je v elektrické energii deficitní, a jejich nedostatky saturuje Francie a ČR. Takže vůči Německu máme obrovskou vyjednávací pozici, ale nikdo ji nevyužívá.

Martina: Co to obnáší být závislý na německé potrubní síti?

Pavel Janeček: Problém, obrovský problém. V loňském roce jsme nedostali takové množství plynu, jaké jsme na území České republiky požadovali. Prostě Němci vždy budou upřednostňovat své zájmy. A to není jenom v tom. To je i takzvaný Storage Neutrality Charge. Němci zavedli nový poplatek za doplnění jejich zásobníků, protože ztratili obrovské množství peněz, konkrétně jejich společnost Uniper, takže v době, kdy byly ceny nejvyšší, nakoupili plyn do strategických rezerv, a dneska nám je účtují. To je hrozně jednoduché. Prostě toto se tady děje. To není žádný jednotný trh, a žádné dobrovolnictví ze strany Německa. My to tvrdě platíme, a částka, která byla zavedena – myslím, že v roce 2021 – se stále zvyšuje, takže dneska je, myslím, 1,45 eura za MW, a to je už v ceně 30 euro za MW značné procento.

Martina: Já bych určité věci docela pochopila u plynu. Ale proč u elektrické energie, ve které jsme soběstační? To mi pořád hlava nebere.

Pavel Janeček: A já myslím, že to není jenom soběstačnost, ale je i to, že Německo je deficitní. Za loňský rok bylo deficitní v elektrické energii, a jejich nedostatky ve výrobě elektrické energie jim saturovala Francie a Česká republika. Takže my máme vůči Německu obrovskou vyjednávací pozici, a nikdo ji nevyužívá.

Martina: Přičemž Německo odstavilo jádro.

Pavel Janeček: 15. dubna 23.

Martina: Ano, a záhy odstaví i uhelné elektrárny, to znamená, že můžeme očekávat, že se tento deficit zvětší, protože, mimo jiné, nároky na elektrickou energii se i kvůli elektromobilitě zvýší.

Pavel Janeček: Němci nikdy nedělají malé chyby. Já jsem někde řekl – v oficiálním rozhovoru – že když odstavili jaderné elektrárny, za poslední tři roky, tak česká vláda měla vystoupit a požádat, že je koupí. Totiž likvidace jaderných bloků stojí stejně, jako jejich výstavba, a německé jaderné bloky jsou určitě nejkvalitnější a nejlepší na území Evropy, minimálně, možná na celém světě. Vypadá to jako fantasmagorická poznámka, ale mně to až tak špatný nápad nepřipadá, notabene když vím, že byly kontakty mezi saským a českým parlamentem, kde říkali: „Až my se dostaneme k moci – ti Sasové – tak budeme o jaderných elektrárnách určitě znovu jednat.“ Ne o tom, že by je vláda koupila, ale že by je znova najeli, což je samozřejmě dlouhodobý proces, ale není to vyloučené, pokud je to potřeba. Němci jsou důkladní, takže třeba v Greifswaldu, ve východním Německu, už zbourali chladicí věž, a podobně. To jsou třeba, Martino, nevídané věci – my se tady tváříme, že energii nepotřebujeme.

Já jsem byl v roce 2020 v Berlíně – vždycky to vyprávím jako úsměvnou příhodu, nevím, jestli tě tím mám také potěšit – ale Němci mají spotřebu něco kolem 500 TWh ročně, a to mají nějakým způsobem pokryté. A vystoupila tam taková paní, která hovořila o energetice – byla velmi vzdělaná, nevím, v jakém oboru, ale možná studovala humanitní studia, nebo něco takového – krásně promítala slidy. Tak jsem se zeptal: „Heleďte, říkáte tady, že v roce 2050 bude mít ne 500, ale 600 TW a že mezitím odstraníte 340 TW instalovaného výkonu. A odkud dovezete těch 260?“ A ona se podívala někam za mě a řekla: „Maroko, maybe?“ Tak jsem pochopil, že Maroko možná – tak třeba. Tak třeba to zvládnou supervodiče, a podobně. Třeba ano. Ale ona už to měla vyřešené. A druhá otázka byla: „Jak vyřešíte elektrická vozidla v podzemních garážích?“ Protože já jsem tenkrát řešil velký problém s auty na CNG v podzemí, a jejich parkování. A ona mi řekla: „To už inženýři vyřešili.“ Tak včera jsem v nějakém denním tisku četl, že hasiči chtějí změnu legislativy, protože pro ně je požár elektrovozidla v podzemních garážích nightmare, noční můra. A toto je přesně ono: My jsme vedení ideology bez elementárních fyzikálních znalostí.

Martina: Pro mnohé posluchače, kteří třeba vidí budoucnost v obnovitelných zdrojích, můžeme působit tak, že milujeme popílek. Ale řekni mi, do jaké míry bychom mohli využívat obnovitelné zdroje a do jaké míry by se ta obrovská podpora, až jak jsi to teď vylíčil, až nepříčetná, měla omezit, přehodnotit?

Pavel Janeček: Víš, já prostě dlouhodobě tvrdím, že popílek nemiluji. Nicméně odlučovače jsou skvělé, a dokonce jsem se podílel na odsiřování uhelných elektráren pro rakouskou společnost, a tak dále. Tak to není zrovna to, že bych ho miloval. Já si myslím, že hysterie kolem uhelných elektráren je prostě přehnaná, protože to potom jde dál. Já se omlouvám za tuto odbočku, ale v podstatě, když zakazujeme uhelné elektrárny, tak v druhé fázi máme ambici zakazovat ohniště jako taková, to znamená krby doma, a měli bychom do toho dávat odlučovače za tisíce euro, a za osm set euro ročně vyměnit filtr a vložku. To je přeci úplný nesmysl. To se neděje na základě racionální úvahy – neexistují vůbec žádné dopadové studie těchto věcí. Za mě jsou obnovitelné zdroje možné jako komplementární, ale stavět elektrickou bezpečnost na obnovitelných zdrojích je nesmysl. A napadají mě jiná slova.

Všechny příspěvky s Pavel Janeček

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.

Kupředu do minulosti

Pavel Janeček Díl 1/3

Lipská burza je jen německá soukromá s.r.o., které firmy svěřují jistiny v řádu stovek miliard

4.2.2024 27 min

Text Přehrát